

Vlaams
Parlement

stuk **2178** (2012-2013) – Nr. 1
ingediend op 18 september 2013 (2012-2013)

Ontwerp van decreet

houdende goedkeuring
van het Protocol tot wijziging van het verdrag
tussen het Koninkrijk der Nederlanden en
de Vlaamse Gemeenschap van België
inzake de accreditatie van opleidingen binnen
het Nederlandse en Vlaamse hoger onderwijs

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	13
Advies van de Vlaamse Onderwijsraad	17
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	25
Advies van de Raad van State	29
Ontwerp van decreet	35
Bijlage: Protocol tot wijziging van het verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Vlaamse Gemeenschap van België inzake de accreditatie van opleidingen binnen het Nederlandse en Vlaamse hoger onderwijs	41

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE INLEIDING

Op 12 december 2012 ondertekende de Nederlandse minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen Jet Bussemaker in Den Haag het ‘Protocol tot wijziging van het verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Vlaamse Gemeenschap van België inzake de accreditatie van opleidingen binnen het Nederlandse en Vlaamse hoger onderwijs’. Minister Pascal Smet ondertekende dit protocol op 16 januari 2013 in Brussel.

Het op 3 september 2003 te 's-Gravenhage tot stand gekomen verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Vlaamse Gemeenschap van België inzake de accreditatie van opleidingen binnen het Nederlandse en Vlaamse hoger onderwijs, (hierna: Accreditatieverdrag) is bij het decreet van 2 april 2004 goedgekeurd en is op 1 februari 2005 in werking getreden.

Door dit Accreditatieverdrag werd de Nederlands-Vlaamse Accreditatie Organisatie (NVAO) opgericht, die zowel Nederlandse als Vlaamse opleidingen binnen het hoger onderwijs accrediteert. Onder accreditatie wordt verstaan het verlenen van een keurmerk dat aangeeft dat de opleiding voor hoger onderwijs aan bepaalde kwalitatieve maatstaven voldoet. In Nederland is accreditatie een voorwaarde voor het recht op het verlenen van wettelijk erkende graden en diploma's. Daarnaast is het relevant voor de bekostiging van bekostigde instellingen en een voorwaarde voor toekenning van studiefinanciering aan studenten. In de Vlaamse Gemeenschap kunnen de graden van bachelor en master maar worden verleend na het met goed gevolg voltooien van een opleiding die geaccrediteerd is of erkend is als nieuwe opleiding of die geniet van een tijdelijke erkenning. Ook voor de financiering van een hogeschool of universiteit of voor het toekennen van studiefinanciering is de accreditatie een voorwaarde.

In 2012 stelde het Comité van ministers van de NVAO voor om het verdrag op een beperkt aantal punten te wijzigen. De wijzigingsprocedure werd opgestart en het ondertekende protocol wijzigt het Accreditatieverdrag van 2003 op de volgende punten:

- het verdrag is op dit moment alleen van toepassing op het Europese deel van het Koninkrijk der Nederlanden. Nederland heeft gevraagd om het verdrag ook toegepast te maken op de openbare lichamen Bonaire, Sint-Eustachius en Saba. De Nederlandse Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek is sinds 10 oktober 2010 van toepassing op het Caribische deel van Nederland. Zowel bekostigde instellingen als aangewezen instellingen kunnen in het Caribische deel onderwijs verzorgen. Voor beide situaties is een voorwaarde dat het onderwijs door de NVAO geaccrediteerd is;
- daarnaast worden ook de bepalingen over de erkenning van diploma's in het verdrag aangepast: de bestaande bepalingen met betrekking tot de gelijkstelling van diploma's zijn beperkt tot de doorstroom naar een vervolgopleiding. In het verdrag worden bepalingen opgenomen die de wederzijdse automatische gelijkstelling beogen van de bachelor- en masterdiploma's in het hoger onderwijs. Het gaat alleen om een academische erkenning van de diploma's uitgereikt binnen de Vlaamse Gemeenschap. Dit is een materie die overeenkomstig artikel 127 van de Grondwet tot de exclusieve bevoegdheid van de gemeenschappen behoort;
- de opdracht van de NVAO wordt uitgebreid met de instellingsreview aan Vlaamse zijde en met de instellingstoets kwaliteitszorg aan Nederlandse zijde.

Een grondigere beschrijving van de wijzigingen is te vinden in de bijgevoegde ‘Toelichtende nota bij het Protocol’ die gezamenlijk met de Nederlandse overheid werd opgesteld.

II. DE TOTSTANDKOMING VAN HET VOORLIGGENDE WIJZIGINGS- VERDRAG

Tijdens haar vergadering van 20 juli 2012 machtigde de Vlaamse Regering de minister bevoegd voor onderwijs formele onderhandelingen aan te vatten met de Nederlandse Regering over de wijziging van het verdrag van 2003 en om, overeenkomstig artikel 81, §1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI), de federale minister van Buitenlandse Zaken officieel van dit voornemen in kennis te stellen.

De Federale Regering liet niet weten bezwaar te hebben tegen de verdragswijziging, waarna de onderhandelingen met de regering van het Koninkrijk der Nederlanden leidden tot het ontwerp van wijzigingsprotocol, dat op 26 oktober 2012 door de Vlaamse Regering werd goedgekeurd. De Federale Regering liet niet weten bezwaar te hebben tegen dit protocol. De ondertekening van het protocol gebeurde door de Nederlandse minister op 12 december 2012 en door de Vlaamse minister bevoegd voor onderwijs op 16 januari 2013.

In de tekst van het ondertekende protocol werd een technische correctie doorgevoerd ten opzichte van de tekst die werd goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 26 oktober 2012. In titel B, nummer 2, dat een tweede lid in artikel 11 van het verdrag invoert, werd “en masteropleidingen” toegevoegd, zodat de tekst nu luidt “2. In afwijking van het eerste lid, onderdeel a, wordt het Nederlandse kunstonderwijs op het niveau van bacheloropleidingen en masteropleidingen in het hoger onderwijs gelijk gesteld met het Vlaamse kunstonderwijs op het niveau van professioneel gerichte bacheloropleidingen dan wel academisch gerichte bachelor-, respectievelijk masteropleidingen.”.

Tijdens haar vergadering van 1 maart 2013 keurde de Vlaamse Regering het voorontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Protocol tot wijziging van het verdrag tussen Vlaanderen en Nederland over de accreditatie van de opleidingen binnen het Vlaamse en Nederlandse hoger onderwijs principieel goed. De Vlaamse minister bevoegd voor onderwijs werd gelast hierover advies in te winnen bij de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) en, op voorwaarde dat deze adviezen geen aanleiding gaven tot wijziging van de principieel goedgekeurde tekst, bij de Raad van State.

De SERV liet op 25 maart 2013 weten af te zien van advisering, gezien de beperkte sociaaleconomische impact van het voorontwerp van decreet.

De Vlor gaf in haar advies van 16 april 2013 volgende opmerkingen:

1° “De Vlor begrijpt maar betreurt dat de ‘oude’ Vlaamse diploma’s van kandidaat en licentiaat niet in het verdrag worden meegenomen.”.

De reden van deze regeling is dat de oude Vlaamse diploma’s kandidaat en licentiaat niet uitgereikt werden na een door de NVAO geaccrediteerde opleiding. Ze kunnen dan ook niet via een wijziging van het specifieke verdrag inzake de accreditatie van opleidingen binnen het Nederlandse en Vlaamse hoger onderwijs geregeld worden.

Daarnaast worden ook in Vlaanderen de Vlaamse diploma’s van kandidaat niet equivalent verklaard met een bachelor.

2° “De Vlor merkt op dat de formulering in de tekst van het verdrag met betrekking tot de kunstenopleidingen geen wederkerigheid impliceert en dat de hbo-kunstopleidingen in Nederland gelijkgeschakeld worden met een academische bachelor in Vlaanderen.”.

In tegenstelling tot wat de Vlor opmerkt, is deze wederkerigheid er wel, aangezien de bepalingen in verband met de kunstenopleidingen bovenop de algemene bepalingen komen, die effectief wederkerig zijn.

3° “De Vlor adviseert de overheid zo snel mogelijk de consequenties te bekijken die dit decreet heeft voor de toegang tot bepaalde beroepen. De erkenning van het diploma houdt immers niet in dat ook de beroepstoegang zowel in Nederland als in Vlaanderen geregeld is.”.

In het protocol tot wijziging van het verdrag staat uitdrukkelijk dat het opleggen van compenserende maatregelen in het kader van de Europese richtlijn 2005/36 voor de erkenning van beroepskwalificaties nog kan. Het nieuwe artikel 11 van het verdrag stelt namelijk “d. De gelijkstelling de gelijkwaardigheid betreft van het academisch niveau van de opleidingen in Nederland en Vlaanderen en de toepassing van richtlijn 2005/36/EG, waaronder het opleggen van compenserende maatregelen van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie betreffende de erkenning van beroepskwalificaties (PbEU 2005, L 255) onverlet laat.”.

Daarnaast kan worden gesteld dat indien het gaat om niet-gereguleerde beroepen, dan kan of mag de Vlaamse/Belgische overheid geen diploma-eisen opleggen. Indien het gaat om gereguleerde beroepen, is de Europese richtlijn 2005/36 van toepassing.

Deze drie opmerkingen gaven dus geen aanleiding tot wijzigingen.

III. GOEDKEURINGSPROCEDURE

Dit verdrag regelt een gemeenschapsaangelegenheid en heeft uitsluitend betrekking op aangelegenheden waarvoor uitsluitend de Gemeenschappen, ieder wat haar betreft, volgens artikel 127, §1, van de Grondwet bevoegd zijn.

Overeenkomstig artikel 167, §3, van de Grondwet hebben de verdragen die de gemeenschapsregeringen hebben gesloten eerst gevolg nadat zij de instemming van de bevoegde parlementen hebben verkregen. Met het oog op die instemming wordt dit ontwerp van decreet aan het Vlaams Parlement voorgelegd.

IV. JURIDISCHE ELEMENTEN – ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De Raad van State heeft in het advies d.d. 13 juni 2013 (nr. 53.365/1) volgende opmerking geformuleerd omtrent het protocol: “Bij punt B.4. van het Protocol wordt aan de Vlaamse minister bevoegd voor hoger onderwijs een aantal opdrachten gegeven in het kader van de gelijkstelling van opleidingen in het hoger onderwijs. De opname van deze bevoegdheidstoewijzing in een verdrag heeft, mede in het licht van de relatieve onveranderlijkheid van verdragsbepalingen, als nadeel dat door de Vlaamse Gemeenschap niet eenzijdig wijzigingen kunnen worden aangebracht in deze bevoegdheidstoewijzing indien dat naderhand nuttig of zelfs noodzakelijk zou blijken. De stellers van het Protocol zullen moeten overwegen of zij aan deze werkwijze werkelijk de voorkeur geven. Er zou immers ook in het Protocol bepaald kunnen worden dat de betrokken opdrachten worden uitgevoerd door het daartoe in de interne rechtsorde aangewezen orgaan.^{1”}.

Als reactie hierop kan worden gesteld dat het moeilijk is om voor stellen dat op termijn internrechtelijke wijzigingen zouden plaatsgrijpen waardoor er geen Vlaamse minister meer zou zijn die bevoegd is voor hoger onderwijs.

Toch zal bij een mogelijk volgend wijzigingsprotocol deze kwestie bekeken worden. Gelet op de dringende noodzaak tot goedkeuring van dit protocol aan Nederlandse zijde is de voorgestelde wijziging nu niet meer mogelijk.

V. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Voor de toelichting bij de verschillende artikelen van het protocol tot wijziging wordt verwezen naar de toelichtende nota, die gezamenlijk met de Nederlandse overheid werd opgesteld.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel,

Pascal SMET

Protocol tot wijziging van het Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Vlaamse Gemeenschap van België inzake de accreditatie van opleidingen binnen het Nederlandse en Vlaamse hoger onderwijs; ondertekend in Den Haag op 12 december 2012 en in Brussel op 16 januari 2013.

Toelichtende nota

I. Algemeen

Het op 3 september 2003 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Vlaamse Gemeenschap van België inzake de accreditatie van opleidingen binnen het Nederlandse en Vlaamse hoger onderwijs, met bijlage (Trb. 2003, 167) (hierna: Accreditatieverdrag) is bij wet goedgekeurd voor het Europese deel van Nederland en in de Vlaamse gemeenschap bij het decreet van 2 april 2004 en is op 1 februari 2005 in werking getreden (zie Trb. 2005, 47). Voor toelichting op dit Accreditatieverdrag wordt wat betreft Vlaanderen verwezen naar de Memorie van Toelichting (dossier 2161 2003-2004 van het Vlaams Parlement) en wat betreft Nederland verwezen naar de Memorie van toelichting (Kamerstukken II 2003-2004, 29 419, nr. 3).

Het Accreditatieverdrag heeft tot doel om te komen tot een Accreditatieorganisatie die zowel Nederlandse als Vlaamse opleidingen binnen het hoger onderwijs zal accreditieren. Onder accreditatie wordt verstaan het verlenen van een keurmerk dat aangeeft dat de opleiding voor hoger onderwijs aan bepaalde kwalitatieve maatstaven voldoet. Als Accreditatieorganisatie is de Nederlands-Vlaamse Accreditatie Organisatie (NVAO) opgericht. Een internationale inbedding van de Accreditatieorganisatie levert een belangrijke bijdrage aan de internationale vergelijkbaarheid en herkenbaarheid van het onderwijs. In Nederland is accreditatie een voorwaarde voor het recht op het verlenen van wettelijk erkende graden en diploma's. Daarnaast is het relevant voor de bekostiging van bekostigde instellingen en een voorwaarde voor toekenning van studiefinanciering aan studenten. In de Vlaamse Gemeenschap kunnen de graden van bachelor en master maar worden verleend na het met goed gevolg voltooien van een opleiding die geaccrediteerd is of erkend is als nieuwe opleiding of die geniet van een tijdelijke erkenning. Ook voor de financiering van een hogeschool of universiteit of voor het toekennen van studiefinanciering is de accreditatie een voorwaarde.

Het Accreditatieverdrag behoeft aanpassing om drie redenen. Ten eerste wordt de taak van de NVAO uitgebreid met het uitvoeren van de instellingstoets kwaliteitszorg (Nederland) en de instellingsreview (Vlaanderen) (onderdelen A en C). Ten tweede wordt in het Accreditatieverdrag thans een regeling getroffen voor de academische gelijkstelling van de bachelor- en masteropleidingen in Vlaanderen en Nederland (onderdeel B). Tot slot wordt de werking van het Accreditatieverdrag uitgebreid tot het Caribische deel van Nederland (Bonaire, Sint Eustatius en Saba) (onderdeel D).

II. Artikelsgewijze toelichting

Onderdelen A en C (artikel 1 en 15 - uitbreiding taken NVAO)

Naast het accreditieren van opleidingen en het uitvoeren van een toets nieuwe opleidingen, voert de NVAO zowel in Vlaanderen als in Nederland een toets uit op de kwaliteitszorg van de instellingen die de opleidingen verzorgen. In de Nederlandse wetgeving heet dit een instellingstoets kwaliteitszorg (zie Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) (Wet van 6 juni 2002, Stb. 2002, 302)), in de Vlaamse regelgeving is dit uitgewerkt in de vorm van de instellingsreview (zie Decreet tot aanpassing van het stelsel van kwaliteitszorg en accreditatie in het hoger onderwijs van 6 juli 2012). In artikel 1 en artikel 15 van het Accreditatieverdrag zijn deze taken toegevoegd.

Onderdeel B (artikel 11 - gelijkstelling van opleidingen, graden en titels)

De Vlaamse hoger onderwijsdiploma's worden door Nederlandse studenten, onderwijsinstellingen en werkgevers over het algemeen goed gewaardeerd, net zoals de Nederlandse diploma's in Vlaanderen goed worden gewaardeerd. Ook al verleent de NVAO als gezamenlijk orgaan accreditatie aan hoger onderwijs opleidingen in Vlaanderen en in Nederland, de hoger onderwijsopleidingen zijn tot nu toe in formele zin niet gelijkgesteld met die in het andere land. Een accreditatiebesluit van de NVAO ten aanzien van een Nederlandse opleiding heeft formeel geen rechtsgevolg in Vlaanderen en vice versa.

Vanwege de verschillen tussen het Nederlands en Vlaams hoger onderwijsbestel is er bij de totstandkoming van het Accreditatieverdrag voor gekozen om te werken met twee accreditatiekaders: een Nederlands en een Vlaams. Hoewel de accreditatiestelsels in de twee landen in hoge mate overeenkomen, zijn er ook verschillen. Taak en inrichting van de NVAO zijn weliswaar geregeld in het Accreditatieverdrag, maar de accreditatiestelsels zijn neergelegd in nationale regelgeving. De hoger onderwijsdiploma's van Vlaanderen en Nederland zijn dus nationale diploma's en geen binationale. Op grond van artikel 11, eerste lid, van het Accreditatieverdrag geldt overigens dat hoger onderwijsdiploma's wel recht geven op doorstroming binnen het hoger onderwijs in elkaars landen.

Dat opleidingen nu in hun algemeenheid niet gelijkgesteld zijn, heeft tot gevolg dat zowel in Nederland als in Vlaanderen een nationale aanvraagprocedure moet worden doorlopen, waarbij het niveau van diploma's wordt getoetst alvorens een academische titel mag worden gevoerd. In Nederland hebben de Dienst Uitvoering Onderwijs (DUO) en de Nuffic (de Nederlandse organisatie voor internationale samenwerking in het hoger onderwijs) een rol in die procedure en in Vlaanderen is dat het Agentschap voor Kwaliteitszorg in Onderwijs en Vorming (AKOV) - National Academic (& Professional) Recognition Information Centre (NARIC)-Vlaanderen. De in Vlaanderen gebruikelijke procedure voor academische waardering houdt onder meer in, dat ten minste twee universiteiten worden geraadpleegd, tenzij er sprake is van een precedent.

Knelpunten

Naast het feit dat met een aanvraagprocedure kosten en tijd gemoeid zijn, kan het voorkomen dat Nederlandse diploma's in Vlaanderen op een lager niveau worden gewaardeerd dan in Nederland en vice versa, hoewel zij door de NVAO op hetzelfde niveau zijn geaccrediteerd. Dit kan gevolgen hebben voor de waardering van Nederlandse en Vlaamse diploma's in het buitenland en voor de waardering en het begrip van de oordelen van de NVAO.

In de huidige werkwijze van waardering en erkenning van elkaars diploma's in Nederland en Vlaanderen hebben zich onder meer de volgende knelpunten voorgedaan:

- De Nederlandse wetenschappelijk onderwijs (wo)-master krijgt geen gelijkwaardigheidsverklaring in Vlaanderen als de Nederlandse opleiding een kortere cursusduur heeft (1 jaar) dan de Vlaamse (2 jaar).
- De Vlaamse korte beroepsgerichte (één-cyclus) opleidingen tot gegradueerde worden door Nuffic niet gewaardeerd als hoger beroepsonderwijs (hbo)-bachelor.
- De erkenning van de Nederlandse hbo-master stuit op problemen omdat de professionele master in Vlaanderen niet bestaat, terwijl het –ook internationaal gezien– gaat om een masterniveau.
- Afgestudeerde Nederlandse - in het hbo opgeleide - kunstbeoefenaars kunnen moeilijkheden ondervinden bij de erkenning van de diploma's in Vlaanderen, omdat het Vlaamse kunstonderwijs in een aantal gevallen behoort tot de academische sector; het Nederlandse kunstonderwijs behoort in alle gevallen tot het hoger beroepsonderwijs.

Afspraken Nederland-Vlaanderen

Nederland en Vlaanderen hebben de gemeenschappelijke wens om bovengenoemde knelpunten op te lossen en om administratieve lasten te verminderen en zijn mede daarom overeengekomen om wederzijdse academische gelijkstelling van opleidingen, graden en titels tussen Vlaanderen en Nederland te regelen. Vlaanderen en Nederland beschouwen dit als een logische vervolgstap op weg naar de vorming van een Europese ruimte voor hoger onderwijs, zoals die in de zogeheten Bolognaverklaring van 19 juni 1999 door 29 Europese landen, waaronder België en Nederland, is overeengekomen. Belangrijk is dat de accreditatiekaders in Vlaanderen en Nederland tot op grote hoogte overeenkomen en dat beide kwalificatieraamwerken voor hoger onderwijs compatibel worden geacht met het Europees Kwalificatie Raamwerk (European Qualifications Framework for Higher Education (EQF)) en voldoen aan de Dublin Descriptoren van een masteropleiding.

De gelijkstelling van titels en graden ('academische gelijkstelling') in Nederland en Vlaanderen ziet op het verkrijgen van academische erkenning, dat wil zeggen erkenning van het niveau van de opleiding en het recht op het voeren van een opleidingstitel. Het regelen van wederzijdse academische gelijkstelling tussen Vlaanderen en Nederland is niet alleen betekenisvol op internationaal politiek niveau maar ook op individueel niveau. Voor individuen is een gelijkstelling van graden relevant, omdat het de onderlinge mobiliteit tussen Vlaanderen en Nederland kan bevorderen.

Het onderhavige Protocol leidt ertoe dat een deel van de uitvoeringslast in Nederland en Vlaanderen vervalt. Er zijn geen procedures en inhoudelijke beoordelingen meer nodig op grond waarvan academische gelijkstelling wordt verkregen.

Academische gelijkstelling dient nadrukkelijk te worden onderscheiden van de erkenning van beroepskwalificaties, met het oog op de toegang tot gereguleerde beroepen.

EU Erkenning beroepskwalificaties

De toegang tot de zogenaamde gereguleerde beroepen, beroepen waarbij van overheidswege eisen worden gesteld aan de beroepskwalificaties van de beoefenaren ervan, valt buiten het Accreditatieverdrag. Hierop is Richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties van toepassing (hierna: de Richtlijn). De academische gelijkstelling heeft geen gevolgen voor de toegang tot de gereguleerde beroepen. In de toekomst wordt gezien of ook voor gereguleerde beroepen automatische gelijkstelling van diploma's gewenst is. De bedoelde toegang is in België niet geregeld op het Vlaamse maar op het federale niveau, behalve voor de beroepen die behoren tot de domeinen waarvoor de Gemeenschappen exclusief bevoegd zijn.

Regelingen

Zoals gesteld, voorziet het onderhavige Protocol in een academische gelijkstelling van opleidingen in het hoger onderwijs in Nederland en Vlaanderen, die zijn geaccrediteerd door de NVAO. Doctoraten en diploma's van voor de bachelor-masterstructuur vallen niet onder de reikwijdte van dit Protocol.

Omdat de opleidings- c.q. gradensystematiek in Nederland en Vlaanderen op onderdelen verschilt, en omdat verschillende termen worden gebruikt, is nadere specificatie van de gelijkstelling nodig. In de Nederlandse wetgeving (WHW) zijn de volgende graden geregeld: de hbo-bachelor, de wo-bachelor, de hbo-master, de wo-master, de post-initiële master en de Ad. De Vlaamse wetgeving kent deze graden: de professioneel gerichte bachelor, de academisch gerichte bachelor, de master, de bachelor-na-bachelor en de master-na-master.

In de aanpassing van artikel 11, eerste lid, van het Accreditatieverdrag is de gelijkstelling op de volgende wijze nader uitgewerkt (zie onderdeel B, onder 1):

- de Nederlandse hbo-bacheloropleiding is gelijkgesteld aan de Vlaamse professioneel gerichte bacheloropleiding, en vice versa.
- de Nederlandse wo-bacheloropleiding is gelijkgesteld aan de Vlaamse academisch gerichte bacheloropleiding, en vice versa.
- de Nederlandse wo- en hbo-masteropleidingen zijn gelijkgesteld aan de Vlaamse masteropleidingen, en vice versa.

Als gevolg van de academische gelijkstelling zullen aan Vlaamse en Nederlandse opleidingen voor hoger onderwijs over en weer dezelfde rechten worden verbonden. In beginsel is dan geen onderzoek of toetsing van de buitenlandse graad meer nodig om academische erkenning te verkrijgen. De rechten verbonden aan een graad in Nederland of Vlaanderen vloeien voort uit de nationale wetgeving. In het algemeen betreft dit het recht om een academische graad c.q. titel te voeren. Hierbij moet wel worden aangetekend dat het voeren van titels valt onder de werking van de Richtlijn, zodat de academische gelijkstelling wat betreft het voeren van titels beperkt wordt tot academische titels die niet-gereguleerde beroepen betreffen. In de Nederlandse regelgeving zal de academische gelijkstelling nader worden uitgewerkt in de Beleidsregel van de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap van 17 december 2009, nr. HO&S/BS/2009/177909, inzake afdoening van verzoeken tot toestemming tot het voeren van Nederlandse titulatuur op grond van een in het buitenland behaalde graad als bedoeld in artikel 7.23, derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW). In de Vlaamse Gemeenschap bepaalt artikel 25 van het Decreet betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen van 4 april 2003 wie gerechtigd is om bepaalde titels te voeren.

In deze wijziging van het Verdrag worden de graden verbonden aan geaccrediteerde opleidingen gelijkgesteld. Het uitgangspunt van zowel Nederland als Vlaanderen is dat de wederzijdse gelijkstelling zich ook uitstrekt tot hoger onderwijsopleidingen oude stijl, dat wil zeggen hoger onderwijsdiploma's behaald voor de invoering van de bachelor- en masterstructuur en accreditatiestelsel. In de Nederlandse c.q. Vlaamse regelgeving is een bepaalde gelijkstelling van (titels verbonden aan) diploma's hoger onderwijs oude stijl met (graden verbonden aan) bachelor- en masterdiploma's geregeld. De in het eerste en tweede lid van het gewijzigde artikel 11 overeengekomen gelijkstellingen zullen in nationale regelgeving worden opgenomen wat betreft hoger onderwijsopleidingen oude stijl.

Kunstonderwijs (onderdeel B, onder 2 - artikel 11, tweede lid)

Het kunstonderwijs is een unieke sector binnen het hoger onderwijs. Zowel in Vlaanderen als in Nederland is het kunstonderwijs van hoog niveau. Nederland en Vlaanderen erkennen het kunstonderwijs zowel inhoudelijk als qua niveau als onderling gelijkwaardig, maar bij de organisatie van het hoger onderwijs is een andere keuze gemaakt voor de indeling van het kunstonderwijs.

Elke Nederlandse kunstopleiding in het hoger onderwijs is een hbo-opleiding. In Vlaanderen valt het kunstonderwijs in een aantal gevallen binnen het hbo en in een aantal gevallen binnen het wo. Een Vlaamse kunstopleiding in het hoger onderwijs wordt in sommige gevallen gezien als beroepsgericht onderwijs en in andere gevallen als academisch gericht. Dit bemoeilijkt een eenduidige wettelijke gelijkstelling van deze graden. Daarom is voor de gelijkstelling van kunstopleidingen een aparte gelijkstelling geformuleerd ten opzichte van de overige gelijkstellingen in het Protocol. In het Protocol is de gelijkstelling van de Nederlandse kunstvakopleidingen zo geregeld dat de in Vlaanderen gebruikelijke indeling wordt gevolgd. Als bijvoorbeeld de Vlaamse bacheloropleiding muziek in Vlaanderen is gecategoriseerd als "academisch gericht", wordt de Nederlandse hbo-bacheloropleiding muziek hieraan gelijkgesteld. En bij de gelijkstelling van de Vlaamse kunstvakopleidingen is het zo geregeld dat de Nederlandse categorisering wordt gevolgd, namelijk dat het om een hbo-opleiding gaat.

Uitvoering en voorlichting (onderdeel B, onder 4 - artikel 11, vijfde lid)

Het Protocol voorziet erin dat de ministers, zoals bedoeld in artikel 3 van het Accreditatieverdrag, belast zijn met de uitvoering van de academische gelijkstelling en elkaar daarover informeren in het Comité van Ministers. De uitvoering van de voorgestelde maatregelen zal erop zijn gericht om belemmeringen zoveel mogelijk weg te nemen door de academische gelijkstelling in beide landen eenzijdig te organiseren. Daarbij kan gedacht worden aan voorlichting over de aanpassing van het Verdrag. Aan de academische gelijkstelling moet brede bekendheid worden gegeven; dit is zowel van belang voor degenen die een Vlaamse of Nederlandse graad hebben behaald, als voor aanstaande studenten. Ook werkgevers in beide landen dienen goed te worden geïnformeerd. De in het Protocol genoemde lijst met opleidingen is een belangrijke informatiebron voor belanghebbenden. Bedoeld hiermee zijn de landelijke registers van erkende opleidingen in beide landen: het Centraal register opleidingen hoger onderwijs (CROHO) in Nederland en het Hoger Onderwijsregister in Vlaanderen. Het CROHO is via de website van DUO al direct toegankelijk. In Vlaanderen kan het Hoger Onderwijsregister geraadpleegd worden op de website www.hogeronderwijsregister.be

Onderdeel D (artikel 19 - uitbreiding van de werking van het verdrag tot het Caribische deel van Nederland (Bonaire, St Eustatius en Saba))

De Aanpassingswet openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba (Wet van 17 mei 2010, Stb. 2010, 350) voorziet sinds 10 oktober 2010 in de toepassing van de WHW op het Caribische deel van Nederland. Ten aanzien van het hoger onderwijs op Bonaire, Sint Eustatius en Saba geldt hetzelfde wettelijke regime, inclusief accreditatie, als in het Europese deel van Nederland. Door de WHW is het voor bekostigde instellingen mogelijk op Bonaire, Sint Eustatius of Saba een nevenvestiging te openen en wordt het mogelijk voor rechtspersonen voor hoger onderwijs in het Caribische deel van Nederland onderwijs te verzorgen. In beide situaties dient het onderwijs door de NVAO geaccrediteerd te zijn.

Het Accreditatieverdrag heeft alleen gelding voor het Europese deel van Nederland overeenkomstig artikel 19. Gezien de toepassing van de WHW op het Caribische deel van Nederland (Bonaire, Sint Eustatius en Saba) is het van belang dat het Accreditatieverdrag naar deze delen wordt uitgebreid. Het gewijzigde artikel 19 voorziet in een toepassing op Nederland (het Europese deel en Caribische deel).

III. Koninkrijkspositie

Het wijzigingsprotocol wordt uitsluitend voor het Europese deel en het Caribische deel van Nederland goedgekeurd. Het Accreditatieverdrag geldt namelijk niet mede voor Aruba, Curaçao en Sint Maarten. Aruba, Curaçao en Sint Maarten hebben eigen onderwijsregelingen en de WHW is niet op deze landen van toepassing. Overigens heeft een aantal lokale instellingen voor hoger onderwijs in deze landen ervoor gekozen hun kwaliteitssysteem zoveel mogelijk te laten aansluiten bij het Nederlandse

accreditatiestelsel. Hoewel het Verdrag niet voor deze drie landen geldt, bestaat al de mogelijkheid op grond van artikel 1, tweede lid, van het Verdrag om het onderwijs van instellingen voor hoger onderwijs op Aruba, Curaçao en Sint Maarten door de NVAO te laten beoordelen. De NVAO beoordeelt het onderwijs aldaar op een analoge wijze als in Nederland, doch zonder dat dit leidt tot formele (accreditatie)beslissingen. Zij hanteert bij haar beoordeling wel de accreditatiekaders, zoals die formeel gelden voor opleidingen in Nederland.

DE MINISTER VAN ONDERWIJS, CULTUUR EN WETENSCHAP,

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN,

VOORONTWERP VAN DECREET

Voorontwerp van decreet

**houdende goedkeuring van het Protocol tot wijziging van het verdrag
tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Vlaamse Gemeenschap van
België inzake de accreditatie van opleidingen binnen het Nederlandse en
Vlaamse hoger onderwijs**

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en
Brussel;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel en de
minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Economie,
Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid zijn ermee belast, in naam
van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in
te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art.2. Het Protocol, gesloten tussen Koninkrijk der Nederlanden en de Vlaamse Gemeenschap van België, tot wijziging van het verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Vlaamse Gemeenschap van België inzake de accreditatie van opleidingen binnen het Nederlandse en Vlaamse hoger onderwijs van 3 september 2003, ondertekend in Den Haag op 12 december 2012 en in Brussel op 16 januari 2013, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel,

Pascal SMET

ADVIES VAN DE VLAAMSE ONDERWIJSRAAD

Advies over de wijziging van het accreditatieverdrag

Vlaamse Onderwijsraad

Kunstlaan 6 bus 6
BE-1210 Brussel

T +32 2 219 42 99
F +32 2 219 81 18

www.vlor.be
info@vlor.be

Wijs beleid door overleg

Advies op vraag door minister Pascal Smet op 6 maart 2013

Uitgebracht door de Raad Hoger Onderwijs op 16 april 2013 met 19 stemmen voor

Voorbereiding: werkgroep Nieuw Accreditatiestelsel, onder voorzitterschap van Luc François

Dossierbeheerder(s): Isabelle De Ridder

1 Situering

Vlaanderen en Nederland sloten in 2003 een verdrag af over de accreditatie van opleidingen hoger onderwijs.¹ Het accreditatieverdrag maakte het mogelijk om een accreditatieorganisatie op te richten die zowel de Nederlandse als Vlaamse hogeronderwijsopleidingen accrediteert. Naar aanleiding hiervan werd de NVAO opgericht.

Een nieuw decreet² moet het accreditatieverdrag aanpassen om:

- de taak van de NVAO uit te breiden met de instellingstoets kwaliteitszorg (Nederland) en de instellingsreview (Vlaanderen).
- een regeling te treffen voor de academische gelijkschakeling van bachelor- en masteropleidingen in Vlaanderen en Nederland.
- de werking van het Accreditatieverdrag uit te breiden tot het Caribische deel van Nederland.

De Vlor bespreekt hieronder deze drie wijzigingen.

2 Uitbreiding van de bevoegdheden van de NVAO³

De Vlor heeft geen bemerkingen bij de uitbreiding van de bevoegdheden van de NVAO en de uitbreiding van de werking van het accreditatieverdrag. De Vlor is tevreden dat de taakuitbreiding van de NVAO bij verdrag geregeld wordt. Op die manier kan het decreet over de aanpassing van kwaliteitszorg en accreditatie – waarin de instellingsreview wordt uitgetekend – uitvoering krijgen.

3 Academische gelijkschakeling van bachelor- en masteropleidingen in Vlaanderen en Nederland⁴

3.1 Academische gelijkschakeling: een goed principe

De Vlor is verheugd dat de academische equivalentie tussen Vlaamse en Nederlandse diploma's hoger onderwijs geregeld wordt. Hiermee komt Vlaanderen ook tegemoet aan de vraag uit het Boekarest-communiqué om automatische erkenning van diploma's binnen de Europese hogeronderwijsruimte te verwezenlijken.

De Vlor is het eens met het uitgangspunt dat alle Vlaamse en Nederlandse diploma's van niveau 6 gelijkgeschakeld worden. Hetzelfde geldt voor de opleidingen van niveau 7. Essentieel is dat

¹ Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Vlaamse Gemeenschap van België inzake de accreditatie van opleidingen binnen het Nederlandse en Vlaamse hoger onderwijs. 3 september 2003.

² Voorontwerp van decreet houdende de goedkeuring van het Protocol tot wijziging van het verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Vlaamse Gemeenschap van België inzake de accreditatie van opleidingen binnen het Nederlandse en Vlaamse hoger onderwijs.

³ Zie de onderdelen A en C van het protocol.

⁴ Zie het onderdeel B van het protocol.

deze opleidingen voldoen aan de learning outcomes en de accreditatiekaders. Het is aan het kwaliteitszorgorgaan om hierop toe te zien.

Het automatisch erkennen van diploma's heeft een aantal voordelen:

- Het systeem is transparant voor de student.
- De grote administratieve last die met het gelijkwaardigheidsonderzoek gepaard ging, wordt ongedaan gemaakt. Ook de kosten voor het gelijkwaardigheidsonderzoek vallen weg. Dit brengt een grote geldelijke besparing met zich mee voor de aanvrager.

3.2 Opmerkingen

De Vlor begrijpt maar betreurt dat de 'oude' Vlaamse diploma's van kandidaat en licentiaat niet in het verdrag worden meegenomen. De raad hoopt dat de overheid binnenkort werk maakt van deze equivalentie. Zij zijn in Vlaanderen immers wel gelijkgeschakeld met bachelor en master.

De raad merkt op dat bij toepassing van academische gelijkschakeling, de equivalentielijst tussen Vlaamse en Nederlandse opleidingen overbodig wordt. De geaccrediteerde Nederlandse en Vlaamse hogeronderwijsopleidingen komen beter in eenzelfde lijst terecht. Dan hoeft over geen enkel bachelor of masterdiploma nog een gelijkwaardigheidsdiscussie gevoerd te worden.

De Vlor merkt op dat de formulering in de tekst van het verdrag met betrekking tot de kunstenopleidingen geen wederkerigheid impliceert. De raad gaat er echter vanuit dat een verdrag in se wederkerig is en vraagt daarom geen expliciete aanpassing van de tekst van het verdrag. De raad merkt wel op dat de hbo-kunstopleidingen in Nederland gelijkgeschakeld worden met een academische bachelor in Vlaanderen. Dit heeft een aantal onverwachte consequenties. Op die manier krijgt de hbo-afgestudeerde immers rechtstreeks toegang tot de academische master in Vlaanderen, zonder dat er verwacht wordt dat de student een schakelprogramma volgt - dat wel dwingend dient gevolgd te worden door de Vlaamse studenten uit de professioneel gerichte bacheloropleiding kunsten.

De raad stelt ook vast dat na invoering van dit decreet, afgestudeerden uit Vlaamse bacheloropleidingen met een professionele gerichtheid, zonder schakelprogramma kunnen instromen in een Nederlandse master met professionele gerichtheid. Deze laatste is op zijn beurt gelijkgeschakeld met een Vlaamse academische master. Afgestudeerden uit Vlaamse bacheloropleidingen met een professionele gerichtheid die in Vlaanderen een academische master willen volgen, moeten eerst succesvol een schakelprogramma beëindigen. De vraag is dus of dit decreet geen migratie van Vlaamse studenten naar Nederland zal stimuleren. De raad vraagt zich naar aanleiding hiervan af of het typisch Vlaamse systeem van schakel- en voorbereidingsprogramma's niet aan herziening toe is.

De raad adviseert de overheid zo snel mogelijk de consequenties te bekijken die dit decreet heeft voor de toegang tot bepaalde beroepen. De erkenning van het diploma houdt immers niet in dat ook de beroepstoegang zowel in Nederland als in Vlaanderen geregeld is.

De raad adviseert de overheid de tekst van de Memorie van Toelichting nog na te lezen op tik- en taalfouten.

4 Uitbreiding van de werking van het accreditatieverdrag⁵

De Vlor heeft geen opmerkingen bij de uitbreiding van de werking van het accreditatieverdrag tot de Caribische deel van Nederland (Bonaire, Sint Eustatius en Saba).

Isabelle De Ridder
secretaris Raad Hoger Onderwijs

Johan Veeckman
voorzitter Raad Hoger Onderwijs

⁵ Zie het onderdeel D van het protocol.

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

De heer Pascal Smet
Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en
Brussel
Koning Albert II - laan 15

1210 BRUSSEL

contactpersoon
Mieke Valcke
mvalcke@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20130325_wijzigingaccreditiëprotocol_mvlt

Brussel
25 maart 2013

Voorontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Protocol tot wijziging van het verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Vlaamse Gemeenschap van België inzake de accreditatie van opleidingen binnen het Nederlandse en Vlaamse hoger onderwijs

Mijnheer de minister,

De SERV heeft uw adviesvraag i.v.m. bovenvermeld onderwerp goed ontvangen.

De raad laat u hierbij weten af te zien van advisering gezien de beperkte sociaaleconomische impact van het voorontwerp van decreet.

Hoogachtend,

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Ann Vermorgen
voorzitter

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 53.365/1
van 13 juni 2013

over

een voorontwerp van decreet ‘houdende goedkeuring van het Protocol tot wijziging van het verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Vlaamse Gemeenschap van België inzake de accreditatie van opleidingen binnen het Nederlandse en Vlaamse hoger onderwijs’

Op 15 mei 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘houdende goedkeuring van het Protocol tot wijziging van het verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Vlaamse Gemeenschap van België inzake de accreditatie van opleidingen binnen het Nederlandse en Vlaamse hoger onderwijs’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 6 juni 2013. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 13 juni 2013.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

1. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt tot instemming met het Protocol ‘tot wijziging van het verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Vlaamse Gemeenschap van België inzake de accreditatie van opleidingen binnen het Nederlandse en Vlaamse hoger onderwijs’, ondertekend in Den Haag op 12 december 2012 en in Brussel op 16 januari 2013 (hierna: het Protocol).

Het goed te keuren Protocol heeft in de eerste plaats betrekking op de uitbreiding van de taak van de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie (hierna: NVAO) met het uitvoeren van de instellingstoets kwaliteitszorg (Nederland) en de instellingsreview (Vlaanderen). Daartoe worden de artikelen 1, eerste lid, en 15, eerste lid, van het Accreditatieverdrag gewijzigd (punten A en C van het Protocol).

Voorts wordt een regeling ingevoerd voor de academische gelijkstelling van de bachelor- en masteropleidingen in Vlaanderen en Nederland, met een specifieke regeling voor het ‘hoger kunstonderwijs’. Artikel 11 van het Accreditatieverdrag ondergaat om die reden verschillende wijzigingen (punt B van het Protocol).

Ten slotte wordt het territoriale toepassingsgebied van het Accreditatieverdrag uitgebreid tot het hele grondgebied van Nederland, met inbegrip van het Caribische deel ervan (Bonaire, Sint Eustatius en Saba). Daartoe wordt artikel 19 van het Accreditatieverdrag gewijzigd (punt D van het Protocol).

ONDERZOEK VAN DE TEKST VAN HET PROTOCOL

2. Bij punt B.4. van het Protocol wordt aan de Vlaamse minister bevoegd voor hoger onderwijs een aantal opdrachten gegeven in het kader van de gelijkstelling van opleidingen in het hoger onderwijs.

De opname van deze bevoegdheidstoewijzing in een verdrag heeft, mede in het licht van de relatieve onveranderlijkheid van verdragsbepalingen, als nadeel dat door de Vlaamse Gemeenschap niet eenzijdig wijzigingen kunnen worden aangebracht in deze bevoegdheidstoewijzing indien dat naderhand nuttig of zelfs noodzakelijk zou blijken. De stellers van het Protocol zullen moeten overwegen of zij aan deze werkwijze werkelijk de voorkeur geven. Er zou immers ook in het Protocol bepaald kunnen worden dat de betrokken opdrachten worden uitgevoerd door het daartoe in de interne rechtsorde aangewezen orgaan.¹

¹ Vgl. adv. RvS 36.392/1 van 22 januari 2004, over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 2 april 2004 ‘houdende goedkeuring van het verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Vlaamse Gemeenschap van België inzake de accreditatie van opleidingen binnen het Nederlandse en het Vlaamse hoger onderwijs ondertekend te Den Haag op 3 september 2003’, *Parl.St.* VI.Parl. 2003-04, nr. 2161/1, 28-29.

ONDERZOEK VAN DE TEKST VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

3. Bij de tekst van het voorontwerp van decreet zijn geen opmerkingen te maken.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel en de minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid zijn ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art.2. Het Protocol, gesloten tussen Koninkrijk der Nederlanden en de Vlaamse Gemeenschap van België, tot wijziging van het verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Vlaamse Gemeenschap van België inzake de accreditatie van opleidingen binnen het Nederlandse en Vlaamse hoger onderwijs van 3 september 2003, ondertekend in Den Haag op 12 december 2012 en in Brussel op 16 januari 2013, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 12 juli 2013.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel,

Pascal SMET

BIJLAGE:

Tekst van het protocol

PROTOCOL
TOT WIJZIGING VAN HET
VERDRAG
TUSSEN
HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN
EN
DE VLAAMSE GEMEENSCHAP VAN BELGIË
INZAKE
DE ACCREDITATIE VAN OPLEIDINGEN BINNEN HET NEDERLANDSE EN
VLAAMSE HOGER ONDERWIJS

Het Koninkrijk der Nederlanden

en

de Vlaamse Gemeenschap van België, hierna te noemen: de Verdragsluitende Partijen,

Zijn overeengekomen het Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Vlaamse Gemeenschap van België inzake de accreditatie van opleidingen binnen het Nederlandse en Vlaamse hoger onderwijs, gedaan te 's-Gravenhage op 3 september 2003, als volgt te wijzigen:

A

Artikel 1, eerste lid, komt te luiden:

“1. De Verdragsluitende Partijen belasten de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie, hierna te noemen de Accreditatieorganisatie, met de taak opleidingen binnen het hoger onderwijs, verzorgd door in Nederland of in Vlaanderen gevestigde instellingen, een toets nieuwe opleiding te laten ondergaan of te accrediteren of deze instellingen een instellingstoets kwaliteitszorg, respectievelijk instellingsreview, af te nemen overeenkomstig de regels die bij of krachtens Nederlandse wet respectievelijk Vlaams decreet zijn gesteld.”

B

Artikel 11 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:

“1. Afgestudeerden van een door de Accreditatieorganisatie geaccrediteerde Nederlandse, respectievelijk Vlaamse opleiding in het hoger onderwijs worden geacht over een gelijkwaardig getuigschrift te beschikken als de afgestudeerden van een overeenkomstige Vlaamse, respectievelijk Nederlandse geaccrediteerde opleiding in het hoger onderwijs, met dien verstande dat:

- a. Nederlandse bacheloropleidingen in het hoger beroepsonderwijs en Vlaamse professioneel gerichte bacheloropleidingen met elkaar gelijk worden gesteld;
 - b. Nederlandse bacheloropleidingen in het wetenschappelijk onderwijs en Vlaamse academisch gerichte bacheloropleidingen met elkaar gelijk worden gesteld; en
 - c. Nederlandse masteropleidingen in het hoger beroepsonderwijs en het wetenschappelijk onderwijs en Vlaamse masteropleidingen met elkaar gelijk worden gesteld.
 - d. De gelijkstelling de gelijkwaardigheid betreft van het academisch niveau van de opleidingen in Nederland en Vlaanderen en de toepassing van Richtlijn 2005/36/EG, waaronder het opleggen van compenserende maatregelen van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie betreffende de erkenning van beroepskwalificaties (PbEU 2005, L 255) onverlet laat.”
2. Onder vernummering van het tweede en derde lid tot derde en vierde lid, wordt een nieuw tweede lid ingevoegd, luidende:

“2. In afwijking van het eerste lid, onderdeel a, wordt het Nederlandse kunstonderwijs op het niveau van bacheloropleidingen en masteropleidingen in het hoger onderwijs gelijk gesteld met het Vlaamse kunstonderwijs op het niveau van professioneel gerichte bacheloropleidingen dan wel academisch gerichte bachelor-, respectievelijk masteropleidingen.”
3. In het vierde lid (nieuw) wordt “tweede lid” vervangen door: “derde lid”.
4. Er wordt een nieuw vijfde lid toegevoegd, luidende:

“5. De Nederlandse Minister en de Vlaamse Minister zijn belast met de uitvoering van de bovengenoemde gelijkstelling van opleidingen en informeren elkaar binnen het Comité van Ministers. Zij zorgen ook voor een grensoverschrijdende bekendmaking van de Nederlandse respectievelijk Vlaamse lijst van de geaccrediteerde bachelor- en masteropleidingen in Vlaanderen respectievelijk in Nederland.”

C

In artikel 15, eerste lid, wordt "voor de opleidingen waarvoor zij verantwoordelijk zijn" vervangen door: "en de instellingstoets kwaliteitszorg, respectievelijk de instellingsreview".

D

Artikel 19 komt als volgt te luiden:

"Voor zover het het Koninkrijk der Nederlanden betreft, is dit Verdrag alleen van toepassing op het land Nederland."

E

Dit Protocol treedt in werking met ingang van de eerste dag van de tweede maand, volgend op de datum waarop de Verdragsluitende Partijen elkaar schriftelijk hebben medegedeeld dat aan de onderscheidenlijke constitutionele vereisten voor de inwerkingtreding is voldaan.

TEN BLIJKE WAARVAN de Gevolmachtigden van de Regeringen der Verdragsluitende Partijen dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN te Den Haag, op 12-12-2012.....2012
en te Brussel, op 16-01-2013.....2012, in
tweevoud in de Nederlandse taal.

Voor het Koninkrijk
der Nederlanden

Voor de Vlaamse
Gemeenschap van België

